

Studiekreds om fornyelse i gudstjenesten er på et forberedende stadium. En endelig plan forelå endnu ikke ved dette blads trykning. Eventuelle interesserede i spørgsmålet er dog velkomne til at henvende sig til sognepræsten.

★

Så længe du kan sørge over, hvordan det er fat med dig, og i dit bjetes grund længes mod Gud, så længe har du ikke begået den synd, som ikke kan tilgives.

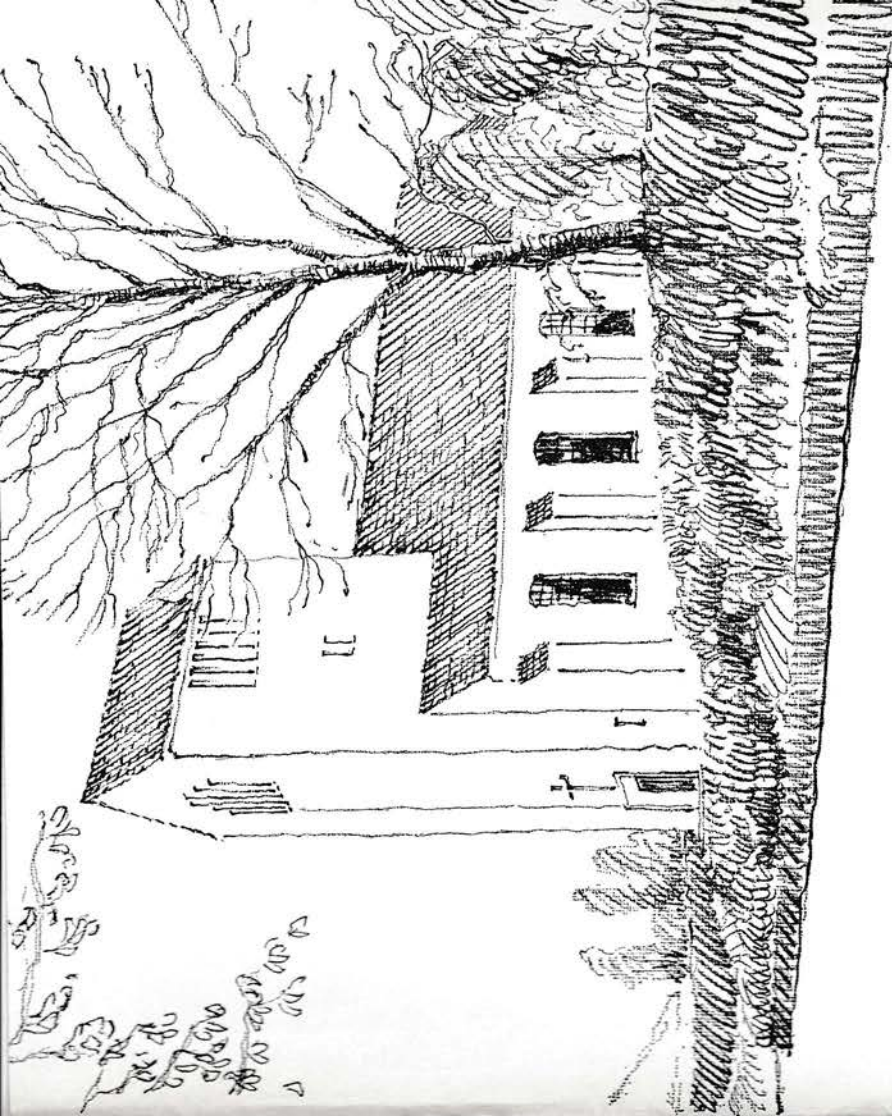
Chr. Welding

Min opsats i sidste nr. af kirkebladet om L.Y.M. bragte ikke et tilstrækkeligt antal interesserede, hvorfor det på nærværende tidspunkt ikke ser ud, som om der bliver nok deltagere i en såkaldt L.Y.M.-kreds. I kirken våbenhus ligger eksemplarer af L.Y.M.s blad. Det kan altså nås endnu. De kan så ringe på tlf. GE 7108.

Johns. Bjerrum

★

Dyssegårdskirken er åben alle ugens dage fra kl. 8 til aftenringningen.

Adresser:

Sognepræst John. Bjerrum,

Dyssebakken 8, 2900 Hellerup, tlf. GE 7108.
Træffes bedst hverdage (undtagen mandag) fra oktober undtagen onsdag kl. 11-12. Tirsdag dog kun kl. 18-19.

Residerende kapellan, mag. art. Max W. Olsen,

Grants Allé 23, 2900 Hellerup, SØ 6183.
Træffes bedst hverdage (undtagen fredag) kl. 12-13.

Korleegn Rudolf Hansen,

Ellemosevej 115, 2900 Hellerup, GE 2875.
Træffes hverdage (undtagen torsdag) kl. 9-13. Fredag tillige kl. 18-19.

Organist, dr. phil. Povl Hamburger,

Jægerbakken 7, 2820 Gentofte, OR 5227.

Kirkebetjent H. Braune,

Dyssegårdsvej 98, 2860 Søborg, SØ 6427.

Menighedsrådets formand:

Civilingeniør Steen Laier,

Eskeager 12, 2860 Søborg, tlf. SØ 9051.

Menighedsplejen:

Formand: sognepræsten.

Kasserer: Fru R. Bredvad, tlf. SØ 7924.

KFUM-spejderne:

Gruppeleder:

Steen Laier,
Eskeager 12, 2860 Søborg,
SØ 9051.

Tropleder:

Erik Andresen,
Gothersgade 151 A, mezz.,
1123 København K,
15 00 80.

Grupperådets

formand:
Edith Torp,
Lyngbyvej 281, 2900 Hellerup,
GE 7384.

Henvendelse om kirkelige handlinger

Dåb: Henvendelse sker til kordegnkontoret og til præsten.

Vielse: Henvendelse sker først til præsten for fastlæggelse af dag og tid, derefter til kordegnkontoret.

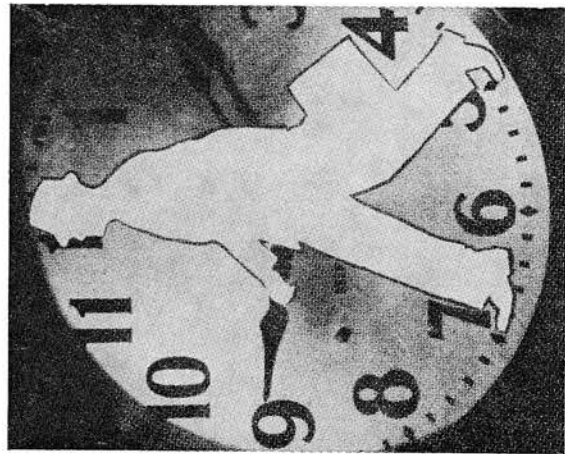
Begravelse: Henvendelse sker til præsten angående dag og klokkeslet.

C. TH. THOMSENS BOKTRYKKERI A/S

Dyssegårds-Bladet

En bilsen fra Deres kirke

NR. 3 · 1970 · 35. ÅRGANG

Optaget

At leve er at virke; hver dag er der noget, man må beskæftige sig med. Vor indsats kræves på så mange felter. Og dels af pligt, dels af lyst er vi med i alt det, som foregår. Hænder det, at man af en eller anden grund tvinges til uvirksomhed, føler man sig sat uden for det aktive, virkelige liv. Det glider forbi, hvad vi kun kan beklage.

Men som tilværelsen er i vore dage, kan man let komme ind i for meget og blive rastløse, fortravlede mennesker. Så kniber det at klare alt det, man gerne vil overkomme, og ord som: „jeg har ikke tid“ eller: „jeg er optaget“, høres hyppigere end godt er. Man skal nemlig ikke være i stadig virksomhed. Der skal også være god tid til stilhed og overvejelse. Vort „indre menneske“ må ikke forsømmes; det har sine mange behov, og det må være os magtpåliggende at sørge for dem.

Derfor bør vi også midt i al vor aktivitet give os tid til at lytte til evangeliet – Guds tale til os lige ind i vor hverdag. Vi ved jo noget om, hvad det har betydet for de skiftende generationer; det har været til hjælp og velsignelse for umådelig mange mennesker. Mon det ikke også har noget at sige os nulevende?

Når evangeliet lyder til os, skal vi ikke tilbagevise det med et „jeg har ikke tid“ eller „jeg er optaget lige nu“. Det lød for meget længe siden i en stue i et lille landsbyhus. En af beboerne, en ung kvinde, satte sig ned og lyttede, medens hendes søster netop „var optaget“. Men den stille lyttende bar sig rigtig ad; hun valgte den gode del, som ikke skulle fratages hende (Lk. 10,42).

For når Guds-ordet lyder, skal et menneske ikke være „optaget“. Så gælder det: „Den, som har øren at høre med, han hør!“ (Mt. 11,15).

Max W. Olsen

Den gamle Gud og den ny verden

Menneskejorte drabanter slår nu deres vældige buer uden om vor jord. De gør jorden så lille og himmelhvælvingen så vældig stor. Det lille menneske mærker sin lidenhed, fordi det er anbragt i så umådelige omgivelser. Netop som mennesket var ved at føle sig som tilværelsens centrum, almægtig i sin viden og i sin kunnen, bliver det mindet om sin begrænsning, så det må ræddes for sin eksistens.

En ny tid er blevet indledet, hedder det. Uoverskuelige muligheder ligger foran; om de er onde eller gode, står endnu hen i det uvisse. Man har lov at håbe på det gode, men med andre muligheder i erindring ligger frygten nær, at krigens djævelskab har fået mulighed for at nå endnu højere potens. Der bebudes en omvurdering på mange felter, også en omvurdering af menneskers livssyn, af dogmer, som hidtil har haft magt over mange sind.

Man aner bag ordene en opfattelse af, at kirken og dens lære nu må tages op til revision ud fra nye forudsætninger. Den gamle Gud er for lille til den nye verden, som tegner sig.

Det er ikke første gang i kirkens historie, at sådanne toner lyder. Og den består dog endnu.

Kirkens tale om Gud som himlens og

jordens skaber er ikke en geologisk eller fysisk forklaring. Den redegør ikke for rummets udstrækning eller universets opbygning; alt dette har Gud overladt til menneskene at finde ud af, da han bød dem „at gøre sig jorden underdanig“.

Kirkens tale i denne sag er en overskrift, som siger, at *verden er Guds værk*.

Går det op for os, at vore tanker om dette værk har været for små, at verdens opbygning er endnu rigere, vidunderligere, mere beundringsværdig, end vi hidtil har kunnet fatte, kan dette måske ændre både fysikken og geologien – men ikke kirkens tale.

Det kan blot fortælle os, at vore tanker om Gud som alle tings ophav hidtil har været for små, og vi må lære at tænke endnu større tanker. En større verden, mere kunstfærdig end nogen nogensinde har anet, kan blot understrege ordene fra Ps. 19:

*Himlen forkynder Guds ære,
hvælvingen kundgør hans*

herders værk.

Endnu mere fylde vil der komme i den lovprisning, som gennem århundreder har lydt og stadig skal lyde i hans kirke.

Lad „sputnikkerne“ så nok så meget have kommunistiske fædre – de er dog med til at fortælle om Guds storhed!

H. Hald

Hvis I beder...

Man skal ikke gøre propaganda for bøn. Man skal ikke opfordre mennesker til at klage deres nød for Gud. Det gør de af sig selv; næsten alle gør det. Også de, som påstår, at det er meningsløst. Det mangler ikke på forklaringer på dette mærkelige forhold. Den, der skammer sig over at være så ulogisk, klarer sig med at sige: „Hjælper det ikke noget, skader det da i hvert fald ikke. Der kan jo da også komme en beroligelse af ens nerver ud af det. Der er så meget man gør uden at der er nogen rigtig mening dermed, så hvorfor skulle man ikke også bede, selvom det er meningsløst.“

Andre beder og betragter bønnen som et forsøg, et eksperiment for at se, hvilken indvirkning det gør på dem selv.

De færreste overvejelser og tanker behøver det menneske, som er fortvivlet. Når vandet når det til halsen, så skriger det af angst, og spørgsmålet, om nogen hører det eller ej, hindrer ikke dets skrig.

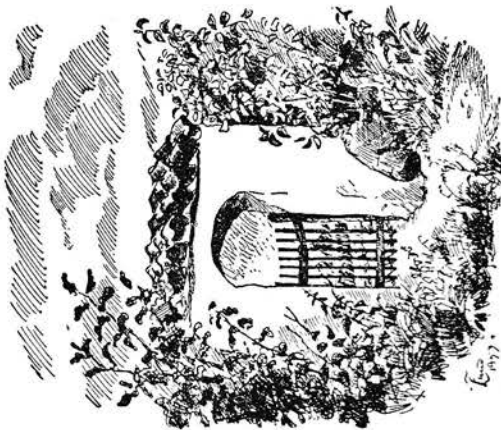
Derfor har professor Lindhardt ret, når han siger: „Al kristen bøn er af magt. Den har altid en tilføjelse eller snarere en forudsætning: ske din vilje på jorden hos mig og med mig.“

Nå vor bøn kommer som et råb „af dybsens nød“, kan man blive dybt mistroisk over for Jesu ord: „Hvis I beder om noget i mit navn, vil jeg gøre det.“ Hemmeligheden i dette løfte ligger åbentbart gemt i ordene „i mit navn“.

I det navn døbt vi; i det navn skal vi også bede. Vi kalder Jesus vor broder. Man kunne sige, at denne vor broder så at sige folder sine hænder om vore, når

vi beder. Så kan vi da bede i tillid til hans ord – og i hans navn. Og når vi ikke mere kan det, når vort sind gør oprør, når vore kår synes at vise os, at bønnen dog ikke hjælper, så skal vi vide, at den prøvelse at fornemme sig overhørt, at mene bønnen nytteløs – den slipper ingen for. Der gives ingen statistik over bønhevelse eller resultatløs bøn. Kun ét står fast, at Jesu ord ikke er taget tilbage, men at det stadig hedder: „Hvis I beder om noget i mit navn, vil jeg gøre det.“

S. Konggård

Det uventede er troen, der ikke regner med erfaringer, ikke med sandsynligheder, troen, der regner med Gud og stiller alt i hans hånd, troen, der færdes på Guds dybder.

H. Dreier

Program for efteråret 1970

Mandagsaftener i kirken

Mandag d. 12. oktober kl. 19: Filmen „Nattevagt“ – derefter kaffe og samtale i kirkens krypt.

Mandag d. 2. november kl. 19: *Kirkens korsbæ* arrangerer en aften for alle interesserede. Ved gudstjenesten i kirken taler korskorspræsten Bent Friis: Hvad vi har set med vore egne øjne! – derefter kaffe og samtale i krypten.

Mandag d. 16. november kl. 19: Et aktuelt folkekirkeligt emne ved afdelingsleder, cand. theol. Per Salomonsen – derefter kaffe og samtale i krypten.

Salmesangsaften

Mandag d. 9. november kl. 19. Nærmere i næste nr. af bladet.

Kirkekoncert

Mandag d. 30. november kl. 19. Nærmere i næste nr. af bladet.

Studiekreds

På grundlag af domprovst Jørgen Bøghs lille bog: „Kirken og kulturkløften“ vil studiekredsen behandle mange af de problemer, som de hurtigt skiftende strukturer i hele samfundet tvinger det enkelte menneske til at leve under. Almindeligvis taler man om generationskløften! Men hvad mener man egentlig med det?

Følgende 8 aftener er afsat: torsdage 15., 22., 29. oktober, tirsdag 3. november, torsdage 12., 19., 26. november samt tirsdag 1. december. Hver aften kl. 19.30. Sognepræsten leder studiekredsen. Indskrivningsgebyr 5 kr.

Tilmelding kan ske skriftligt eller på telefon (jvf. adresser).

Møder for ældre

Torsdag d. 3. september kl. 13. Udflugten.

Tirsdag d. 13. oktober kl. 14.

Tirsdag d. 10. november kl. 14.

Tirsdag d. 8. december kl. 14.

Møder for unge

Tirsdag d. 27. oktober kl. 19.15.

Tirsdag d. 24. november kl. 19.15.

Vi kan lære ham meget om moderne civilisation - men næstekærlighed skal han næppe studere hos os.

En afrikaner undrer sig!

I spørgsmålet om ligeberettigelse og ligestilling har I i Europa endnu meget at lære. Selv i menigheder og missionselskaber finder disse tanker kun få tilhængere. Jeg tror, det falder mennesket svært at hjælpe, især når det samtidig betyder anerkendelse af ens næste. At hjælpe i lande som Biafra og Vietnam, hvor der er nød, det er selvfølgelig og sker hurtigt. Men når det drejer sig om den nærmeste næste, bliver det vanskeligt.

Hjemme i Afrika er vi knyttet meget nær til vore naboer. Vi mener, at vi er der for den anden, ligesom de andre er der for vor skyld. Når man kommer til Europa, ser man, at næsten alle kun tænker på deres eget.

I Frankfurt var der en ung, kvindelig student fra Indonesien, som gennem et helt år besøgte gudstjenesten uden at en eneste sagde blot: God dag! til hende.

Ja, i sådanne tilfælde får man lyst til at synge negersangen: „Sommetider føler jeg mig som et moderløst barn langt borte fra hjemmet“.

Ovenstående stykke er skrevet af en østafrikaner, der gennem tre års studieophold i Europa fik tid til at gøre visse erfaringer - og visse tanker.

★

En vil bid og en anden did, hver priser sin egen vej.

Men verden kan ikke sig dreje om hvert lille menneske-jeg.

Hfr. V. Kaaland

★

Hvis én er kronprins og arving til et kongerige, da er han dette uanset, om han er så lille, at han intet forstår deraf. Således også med os, når vi i dåben gøres til arvinger af det, som er mere end et kongerige: til Guds arvinger, Kristi medarvinger.

F. Østrup

Tak:

Da dette blad gik i trykken, havde 250 fulgt opfordringen til at sende et beløb - stort eller lille - til hjælp til udsendelse af Dyssegårdsbladet. Der er til dato indkommet ialt kr. 3.031,00, omtrent det samme som sidste år.

Hver, der har ulejlighet sig på posthuset, bedes modtage en hjertelig tak! *Red.*

Gudstjenester i Dyssegårdskirken

September 1970

Søndag d. 6. kl. 8.30 Max W. Olsen
kl. 10.00 Max W. Olsen

Søndag d. 13. kl. 9.00 Johs. Bjerrum
Børne- og familie-
liegudstjeneste
kl. 10.00 Johs. Bjerrum

Søndag d. 20. kl. 10.00 HØSTGUDS-
TJENESTE.
Kirkens præster

Søndag d. 27. kl. 10.00 Johs. Bjerrum
Konfirmation

Tirsdag d. 29. kl. 19.00 Konfirmand-
altergang

Oktober 1970

Søndag d. 4. kl. 10.00 Max W. Olsen

Mandag d. 5. kl. 19.00 Max W. Olsen

Søndag d. 11. kl. 10.00 prof. dr. theol.
E. Thestrup
Pedersen

Mandag d. 12. kl. 19.00 (se efterårs-
program)

Søndag d. 18. kl. 10.00 Johs. Bjerrum

Søndag d. 25. kl. 10.00 Max W. Olsen

Mandag d. 26. kl. 19.00 Max W. Olsen

*Opbevar kirkebladet, så De
altid har gudstjenestelisten ved
hånden!*

Børne- og familiegudstjenester genoptages efter sommerpausen søndag d. 13. september kl. 9. Det ligger i disse gudstjenesters navn, at børn og forældre her i fællesskab kan følges til kirke. Tag deres små børn med. Det hele varer en halv time. Den nævnte søndag synges 696: I østen stiger solen op.
35: Lille Guds barn (to første vers).
588: Jesus kom dog nær til mig.

Høstgudstjenesten er fastsat til d. 20. september kl. 10. Den får sit særlige festpræg ved, at den også er optakten til vinterens konfirmandforberedelse.

★

I forbindelse med altergangsgudstjenesten d. 29. sept. kl. 19 indbydes konfirmander med forældre til samvær i kirkens krypt.

Konfirmander, der blev forberedt i vinteren 1969/70 skal møde i kirkens krypt torsdagene 10., 17. og 24. september, kl. 15. Konfirmationen finder sted 27. september kl. 10.

★

Konfirmander, der påbegynder forberedelsen med konfirmation i 1971 for øje møder, som meddelt hver enkelt, torsdag d. 17. september, henholdsvis kl. 7.20 og 8.10.

★

Forældreaftenerne finder sted som meddelt d. 6. og 8. oktober kl. 19.30.